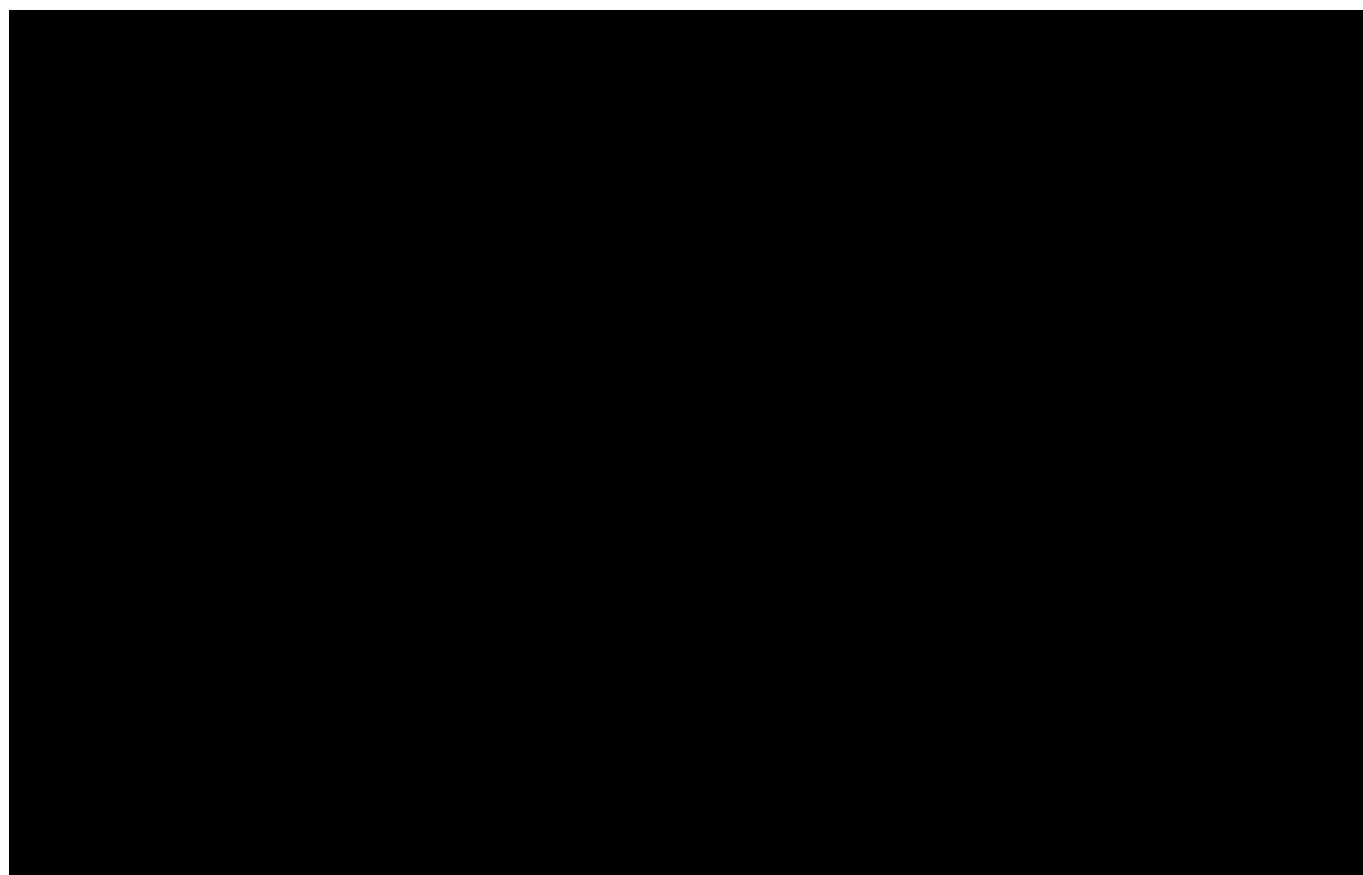

El sentit de Santa Eulàlia a través d'un relat

Es presenta a la catedral el llibre sobre el signicat de la patrona al llarg dels anys a la ciutat de Barcelona

19 Octubre, 2018 - MONTSE PUNSODA

Segurament, tot bon barceloní haurà passejat algun cop per la Baixada de Santa Eulàlia o haurà passat per l'estàtua que hi ha al Pla de la Boqueria, obra d'Eduard Alentorn (1900). De ben segur, que més d'un haurà creuat la Plaça del Padró, al Raval, on destaca el monument de la Santa, un dels més antics de Barcelona que data de 1673. Darrere de cada una d'aquestes interpretacions s'amaga una tradició, un mite i, ns i tot, part de la història de la ciutat. Amb el propòsit de desvetllar tots els signicats que envolten la Santa, el Museu Etnològic i de Cultures del Mbn ha publicat *Santa Eulàlia Patrona de Barcelona*.

La presentació del llibre, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona Mons. Sergi Gordo, va tenir lloc on reposen les despulles de la Santa, a la Catedral de Barcelona. Es tracta d'un relat coral, resultat de la participació de diversos especialistes en història, art i tradició popular. Per això, l'acte va anar a càrrec del director del Museu, Josep Fornès; el coordinador del llibre, Oriol Pasqual, així com dels escriptors que van presentar els capítols de la publicació.

Un recull sobre la patrona

Tal com va exposar l'editor del llibre, l'objectiu és fer un recull del coneixement que hi ha sobre la santa per vincular-ho a la memòria. És a dir, un intent d'esbrinar el sentit i el significat d'Eulàlia i com ha anat canviant la manera de veure-la. Al llarg del relat, el lector veu el pas de la relíquia a un personatge, explicava Pasqual. Es veu com Santa Eulàlia esdevé devoció dels monarques a l'edat mitjana. Com a l'edat moderna, passa a ser un element de Santedat per a tota la ciutat. Fins i tot, un emblema durant la resistència a la Guerra de Secessió.

Segons Oriol Pasqual s'ha emfatitzat en diversos aspectes socials. Com són els valors, desitjos i interessos dels grups importants a la ciutat. Tot veient la interpretació que en feien de Santa Eulàlia. Sobretot se centra en les representacions que hi ha a la ciutat. Així doncs, repassa les imatges als carrers, places o edificis de la ciutat, les estàtues, els relleus, els retaules, els vitralls o les pintures murals. Ho fa de manera cronològica i tot plegat, un punt de referència de l'imaginari col·lectiu de molts barcelonins.

Capítol rere capítol

Durant la presentació dels capítols van intervenir, Robert Baró. Va explicar la primera època dins la cronologia. També va fer èmfasi en la devoció per la relíquia de la Santa a partir del segle V. Després va creixent i es construeix el gran mite, assegurava l'historiador, el qual es va referir a

Santa Eulàlia com una figura històrica amagada rere la llegenda.

Pablo Alella explicar el pas de la Santa durant l'Edat Mitjana. Va explicar quan la Catedral adquireix a Santa Eulàlia com advocació, juntament amb la Santa Creu. Un fet que té lloc al

s. IX quan les despulles de la màrtir es traslladen a l'antiga catedral, al costat de l'altar.

L'especialista en Història de l'Art, Cristina Fontcuberta, va resumir el pas de la màrtir durant l'Edat Moderna, moment en què el Consell de Cent promou els sants per augmentar el prestigi de la ciutat. Un trajecte que per a Santa Eulàlia es percep, en gran mesura, a través dels monuments. Monuments com l'escultura del Padró, primer de Llätzer Tremulles i Lluís Bonifa i, reconstruïda després de la Guerra Civil per Frederic Marès. També la imatge que hi ha dins la Catedral, obra de Joan Perutxena. Aquestes i d'altres representacions, com els sostres pintats a la catedral o la representació de Josep Pla, són un lligam identitari en el temps amb la patrona, assegurava Fontcuberta.

De la història al mite

En la vessant més popular, l'escriptor Amadeu Carbó, va exposar el capítol on es presenta la patrona com una figura que es renova any rere any amb la cultura i la tradició catalana.

Amadeu va destacar com a diferència d'altres advocacions, la de Santa Eulàlia ve conduïda per gent organitzada. És a dir, associacions que donen un valor afegit. Que ns avui dia continuen transmetent el mite de Santa Eulàlia a les noves generacions. Perquè, tal com va dir, és la tradició popular i sense rigor, però que exerceix de fonament per construir-ho tot.

Vetllant per la tradició cristiana

El bisbe Sergi va cloure agraït per tant d'esforç posat en propagar la devoció de Santa Eulàlia. Una obra que honora la nostra cultura, va dir. També, una iniciativa que cultiva la tradició cristiana des de la fe de Santa Eulàlia a Barcelona. Va referir-se a aquells que han participat del relat. Fent-ho com a bons barcelonins que vetllant pel testimoni de Jesucrist a través de la Santa. Una noia de Barcelona que va estimar de tot cor a Jesús i que ens mira des de la cripta de la catedral. Que la Màrtir sigui sempre en el cor dels barcelonins, va afegir el bisbe.

Barcelona) 6-12